

2) други тълкуватъ че, “Не мож да дамъ на други освѣнь на оныя за които е приготвено отъ Отца ми,” — Не е мое да дамъ на оныя, които честолюбиво го търсятъ, но на оныя които отъ голѣмо смиреніе и самоотричаніе сж способни да го пріиматъ.

П. Угодно ли бѣше прошеніе-то на Іакова и Іоанна и на други-ты апостоли?

О. В като чухъ десетима-та, възнегодовахъ за двама-та братія. Ст. 24.

П. Защо негодовахъ десетима-та?

О. Защото тѣ сами бѣхъ честолюбиви и не искахъ двама-та братія да ги надминатъ. Често чловѣци-ти осжждаватъ други-ты за сжщо-то нѣщо което сами го праватъ.

П. Отъ какво ся раждатъ повече-то несъгласія и распри?

О. Отъ гордость и честолюбіе.

П. Що ся учимъ отъ това че апостоли-ти изведиждь слѣдъ прѣдказанія-та на страданія-та Іисусовы скарахъ ся помежду си за първенство?

О. Учимъ ся, колко сж далечъ и най голѣми-ти святіи когато сж на земліх-тѣхъ отъ усъвършенствованіе. Най голѣми-ти святіи сж само грѣшници усъвършенствовани чрѣзъ благодать-тѣ Божіи; и тая благодать е доволна за всички ако іхъ просятъ отъ Бога. 1 Кор. 15; 10. 2 Кор. 12; 9. Ефес. 2; 8.

П. Що направи Іисусъ?

О. А Іисусъ ги призва и рече: Вы знаете че господари-ти на народы-ты господаруватъ надъ тѣхъ, и голѣмци-ти ги владѣятъ. Ст. 23. Мар. 10; 42. Лук. 22; 25.